

NIEUWSBRIEF

GEMEENTEN EN GEHANDICAPTEN

BELGIE-BELGIQUE
P.B.
3530 Houthalen Helchteren
12/2526
Erkenningsnummer : P708450

Driemaand. Tijdschr. : 3de kw 2013 - Afgiftekantoor 3530 Houthalen Helchteren
V.U.-. Thérèse Swinters – Peperhofstraat 58 – 3600 Genk Tel./Fax 089/38 55 64

In dit nummer:

I ♥ me	p1
Bijbelclubs	P1
Onze gastvrouw schreef	p2
Word een dakwerker!	p2
Gemeenten en chronisch ziek worden	p3
Vrijwilligersdag	p6

I ♥ me

“Wat heb jij mooie hartjeskousen, Wieke!” klonk het telkens weer. “Zo een paar zou ik ook graag hebben”. Hoeveel keer dat Rozelinde dit herhaald had! Ik had al rondgekeken in elke winkel, maar ze hadden nergens haar maat. Dus we gingen tezamen naar de markt. Ik had aan een kraam zeker 5 paar kousen met hartjes apart gezet. Rozelinde keek bedenkelijk! “Deze hier mama.” zei ze mij terwijl ze enkele kousen aanwees met: I love you (ik hou van jou), I love it (ik hou ervan) en I love me (ik hou van mezelf). Ik hou van mezelf? Misschien klinkt het gek en vol trots, maar mijn gedachten gingen naar een bijbeltekst: Mattheus 19: 19b. En gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Je moet eigenlijk van jezelf houden om anderen ook lief te hebben. Dus als je Rozelinde ziet met “I love me” kousen, dan zit ze die dag goed in haar vel!

**Gemeenten en
gehandicapten**
Peperhofstraat
3600 Genk
Tel./Fax 089/38 55 64

Bankrekeningnummer
335-4146148-26
IBAN:
BE59 3354 1461 4826
SWIFT: BBRUBEBB

Website:
[http://www.geng-
info.be](http://www.geng-info.be)

e-mail: geng@telenet.be

Bijbelclubs

We kunnen nog niet precies vertellen wanneer de Bijbelclubs in september beginnen, maar einde augustus kunnen we u dat zeker laten weten. Neem gerust contact met de onderstaande personen op.

Contactgegevens: *Noord Limburg*

Ruben en Kelly Dreesen- Hilkens –
Ekselsebaan 47 - 3940 Hechtel 011/74 93 17

De Bijbelclub in *Genk* komt op 15 september 2013 samen. Altijd om 3 uur in de namiddag in de Evangelische Kerk Paulus te Genk. Thérèse 0477 572399

De Bijbelclub in *Oost Vlaanderen* gaat door op 15 september 2013 in de Christelijke gemeente LICHT vzw - Blekerijstraat 15 – Oudenaarde Sara: 0473 765685 of Peggy: 0498 147470

Onze gastvrouw schreef.

Maria, die voor een jaar onze gastvrouw was, nam afscheid van de Bijbelclub. Ze schreef ons hoe ze het beleefd heeft.

Gastvrouw zijn bij Gemeenten en Gehandicapten was een fantastische ervaring, genieten van begin tot het einde. Een gastvrouw zorgt voor koffie en thee en iets lekkers. Dit laatste is gemakkelijk want de gasten vinden alles lekker en zijn heel blij met alles. Je maakt het lokaal klaar, je bekijkt alles van op afstand maar toch doe je met alles mee. Hoe ontroerend kan het zijn dat alle gasten aan het woord komen, dat ze allemaal begrepen worden wat ze ook willen zeggen, ze zijn super lief en hebben enorm respect voor iedereen. Ze lachen, bidden en zijn soms verdrietig. Kortom een super job! Het geeft enorm veel voldoening. Het zijn dan ook super mensen die er deel van uitmaken.

Het is zo fijn dat eigenlijk elke gemeente dit zou moeten organiseren tot opbouw van de ganse gemeente. We kunnen enorm veel leren van elkaar, vooral om het simpel te houden, geen omhaal van woorden, geen poespas, alles tot in de kern en simpel.

Ik kan op dit alles alleen maar Amen zeggen.

Word een dakwerker!

Hebt u deze gids al gezien in uw gemeente of kerk? Er zou minstens één exemplaar moeten liggen en het zou nog mooier zijn als er iemand is die daar uitdrukkelijk mee aan het werk wil gaan.

Wat is de bedoeling?

Over de hele wereld heeft 10 tot 15% van de bevolking een officiële erkenning als persoon met een handicap. In ons land hebben we het zo goed dat er behoorlijke zorg en hulp aanwezig is. Die zorg en hulp wordt vaak geboden door professionele werkers voor wie het een dagelijkse job is. Een geweldig werk waar de meesten zich met hart en ziel aan geven. Maar omdat het hun werk is, is het gebonden aan vaste organisatie en tijdsdruk. Vaak is er een gemis aan gewone relaties en vriendschappen. We geloven dat de gemeente of kerk daar veel aan kan verhelpen.

Hoe? Mensen met een handicap willen er graag gewoon bij horen. Gewoon betekent voor de meeste van hen, niet "gewoon", maar is er

aanpassing, bemoediging, ondersteuning en praktisch inzicht en voorbereiding nodig.

“Word een dakwerker” wil daarover tips en hints geven. Omdat de vier vrienden met de verlamde man niet zomaar bij de Here Jezus konden geraken, moesten ze eerst wat voorbereidingen treffen, nl het dak open breken, Stevige koorden voorzien en een degelijke matras om daarop deze verlamde vriend veilig naar beneden te laten zakken. Misschien hadden ze niet gedacht dat dit nodig was, maar ze deden het toch maar. Hoe kunnen wij in de gemeente of kerk proactief aan de slag gaan zodat we niet al te vaak voor voldongen feiten staan, zodat mensen met een handicap een gevoel van “welkom” krijgen ?

“Wat goed is voor mensen met een handicap is meestal ook heel goed voor iedereen”.

Gemeenten en chronisch ziek worden

Nadine Mahieu

Hoe het met andere chronisch zieke mensen vergaan is, weet ik niet! Wel weet ik wat mij in onze gemeente overkwam toen ik in 1999 ziek werd. Dit is dus een heel persoonlijk getuigenis dat zeker niet veralgemeend mag worden. Toch zijn er misschien elementen die jij, chronisch zieke mens, ook herkent en beaamt. Andere kun je dan tegenspreken en ik hoop dat dit er vele zijn. Je wordt ziek en dan vraag je gebed. Dat is de standaardprocedure in de evangelische gemeenten in België, en ik durf te zeggen : in heel de evangelische kerk over de wereld? Men heeft goede hoop dat het vlug anders zal worden en dat je weer huppelend en zingend door het leven kan gaan. Maar... soms loopt het anders ! Er werd een rugoperatie uitgevoerd.

Tijdens de herstelperiode kwam er een broeder op ziekenbezoek en die had voor mij een boodschap, zei hij. Hij leek niet echt blij en was heel aarzelend bij het openslaan van zijn bijbel.

“Scheelt er iets?” vroeg ik hem nog. Zijn antwoord: “ Nadine, het is geen bemoedigende boodschap.”

Ik weet dat hij me een gedeelte uit de Psalmen voorlas maar welke Psalm en hoeveelste vers, dat ben ik vergeten. Wel onthield ik dat het ziek zijn na de operatie niet zou verbeteren maar integendeel erger zou worden. Ik maakte me toen nog niet al te ongerust.

De boodschap bleek een profetie te zijn en is inderdaad uitgekomen. Ik werd niet beter.

En dan sta je daar! De tijd gaat voorbij. In het begin krijg je veel bezoek van gemeenteleden. Na een aantal maanden vermindert dat zienderogen. Dan begint de goede raad: je moet veel bidden. Als je nu de oudsten zou laten komen en je zou laten zalven. Die gebedsgenezer is in de buurt, waarom zou je daar niet eens naartoe gaan? En dan komen de wat netelige vragen: er is toch niets zondigs in je leven? Alsof ik al deze dingen niet wist en niet probeerde. Die gebedsgenezer heb ik niet bezocht. Daarvoor had ik geen energie en ik had ook geen vertrouwen in die persoon.

Onzekerheid.

Intussen gaat de tijd verder. Zelf zit je met een boel vragen en moet je veel nadenken over hoe het leven nu verder moet. Bij mij was het dan ook nog de vraag van wat er met mij aan de hand was, want de dokters vonden geen goeie diagnose. Ik kan je verzekeren dat dit alles niet meewerkt aan je zelfvertrouwen. Mensen beginnen ook aan je te twijfelen. Ze zeggen het niet want zo open zijn onze broeders en zusters niet. Ze zullen je niet zeggen dat ze denken dat je veinst, of dat je een profiteur bent, of dat het tussen je ogen zit. Zou je niet eens denken aan pastorale counseling? Misschien is er iets in je leven dat uitgeklaard moet worden? Niet alleen heb je met het wereldse wantrouwen van dokters en gewone mensen en familieleden te maken maar mensen uit de gemeente denken op net dezelfde wijze. Want een antwoord is er niet! Alleen een hoop vragen! Ik begon aan mezelf te twijfelen. Het was zo erg dat ik bij mijn huisarts ging smeken of ik toch niet een beetje 'gek' aan het worden was.

BC Noord Limburg

Anderen denken in mijn plaats

Doordat je in de gemeente ook het werk niet meer kan doen, word je niet meer gevraagd om iets te doen. Dat vond ik het moeilijkste. Dat mensen je ontzien, dat ze werk uit je handen nemen is heel vriendelijk van hen. Het toont hun liefde voor je. Maar wat ik moeilijk kon verwerken was dat mensen voor mij gingen denken. Er werd me niets meer gevraagd. Ik merkte dat ik aan de rand van de gemeente kwam te staan. Was er iets te doen, dan liep men mij voorbij. Ze hadden gelijk want ik kon het niet. Maar doordat je niets meer gevraagd wordt, vergeet men dat die persoon wel niet meer in de kring opgenomen is. De zieke persoon was tijdelijk uit de roulatie maar een persoon die chronisch ziek of gehandicapt wordt, neemt men ook niet meer in de roulatie op. Men komt je niet vragen of er toch nog iets is wat je in de gemeente kan doen en dat is er wel. Iets van ontzettend groot belang, iets wat heel dikwijls vergeten wordt en dat eigenlijk de motor van de gemeente is en dat kan door iedereen en zeker door zieke mensen gedaan worden.

Dat is voorbede voor de gemeente. Men vergeet die taak! Toch is dat het belangrijkste uit de gemeente. En dat is nu juist een taak die door mensen met weinig energie, mensen die ziek zijn of beperkingen hebben, kan gedaan worden want het vergt geen verplaatsing, het vergt geen grote lichamelijke inspanningen.

Geen enkele broeder of zuster is mij komen vragen om voorbidster van de gemeente te worden. Misschien is het goed voor diegenen die dit lezen dat ze zich eens afvragen of zij in hun gemeente iemand hebben die voorbidt?

Het is een taak die niet zichtbaar is en waar dus weinig aandacht aanbesteed wordt. Maar als de gemeente dat naar waarde weet te schatten dan is voorbede doen ook een middel om opnieuw deel van de gemeente uit te maken. Ik bedoel dat, als er problemen zijn in de gemeente of er moet voor iets gebeden worden, dan wordt de voorbidder aangesproken en gevraagd om daarvoor te bidden. Zo is die persoon opnieuw een volwaardig lid van de gemeente en staat hij/zij niet buiten de gemeentekring.

Erbij horen.

Ik denk dat er nog andere taken weggelegd zijn voor zieke, zwakke mensen. Lees 1 Cor.12:22-27 eens. Ik vind dat gedeelte in de Bijbel niet gemakkelijk. Het lijkt wel dat de Here, de leden die minder bedeeld zijn toch hoog schat. In de NBG staat letterlijk dat God het lichaam zo samengesteld heeft dat Hij meer eer gaf aan hetgeen misdeeld was. En waarom? Omdat er geen verdeeldheid in het lichaam zou zijn maar de leden gelijkelijk voor elkaar zouden zorgen. Betekent dit dat de gemeenteleden ervoor moeten zorgen dat gehandicapte of zieke mensen toch met hun, van God gegeven gaven, in de gemeente moeten kunnen functioneren? En hoe kan dat? Het is voor de gemeenten een uitdaging om iemand die minder bedeeld is – zoals in de Bijbel staat – te helpen om volwaardig te functioneren in het lichaam, dat de gemeente is.

Andere taken: verzorgen van de correspondentie van de gemeente, het onderhouden van contacten met zendingen, enz... Met dit artikel roep ik de gemeenten op om daar eens over na te denken.

Is het niet zo dat het – vandaag – juist voor de gemeente een liefdevol getuigenis naar de buitenwereld toe zou zijn, als de mensen zien dat zieke en gehandicapte mensen in die gemeente echt een volwaardige plaats krijgen en daar tot ontplooiing mogen komen? Dat ze echt meedraaien in die kerk? En dat ze gerespecteerd worden?

Hoe moeten christenen met een handicap of ziekte zich dan opstellen naar gemeenteleden en –verantwoordelijken toe?
Hoe kan hun houding dan het beste zijn?

Vrijwilligersdag

Bij G&G wordt er heel veel werk verzet, door ongeveer 20 mensen. Op 25 mei waren we met een 10-tal samen op de eerste Vrijwilligersdag. Het is nooit eenvoudig om mensen van over heel Vlaanderen voor enkele uren bij elkaar te brengen.

Maar wat een mooie dag was dat. Katleen had alles voor ons georganiseerd: een mooie locatie, koffie, thee, iets fris, cake en nog veel meer. Debora had ons allemaal enkele vragen toegestuurd en heeft ons aan de hand van een dia presentatie getoond wie er zoal wat doet in G&G. We hebben de dag geopend met het lezen van het verhaal van de 4 melaatsen die Samaria hebben gered door Gods genade. Uitgesloten uit hun eigen gemeenschap, van geen enkel nut voor wie dan ook, maar bij de Here God loop je er nooit voor niets bij. Je bent belangrijk en er komt een moment dat je dat zelf ook mag zien. Als je je leven maar in Gods hand legt.

Johan liet ons een voorproefje zien van de vernieuwde website. Daar is nog veel werk aan, zowel voor het herschrijven van de teksten als voor de bouw van de website zelf.

's Middags heeft Patrick voor een lekkere spaghetti gezorgd en we weten allemaal dat lekker eten de gemoederen nog meer ontspant. We hebben met elkaar nagedacht over de doelstellingen van G&G en de plannen

en activiteiten voor korte en middenlange termijn.

Onze doelstellingen willen we hier nog eens op een rijtje zetten:

- * *G&G wil helpen voorzien in meer mogelijkheden zodat mensen met een handicap Jezus Christus ontmoeten, en groeien in hun geloof, zodat ze vruchtbaar worden voor de Heer*
- * *G&G wil helpen bij het wegnemen van barrières die mensen met een beperking ervaren.*
- * *G&G wil onderwijs en training aanreiken waardoor kerken/organisaties beter inzicht krijgen in de gaven en talenten die God mensen met een handicap heeft gegeven.*
- * *G&G wil voorzien in steun, gemeenschap en middelen voor mensen met beperkingen en hun familie.*

Om dit te verwezenlijken en om G&G te laten groeien zouden we heel graag een leider, directeur, voorzitter willen vinden. Ons gebed is dat Thérèse het pionierswerk dat ze tot nu toe gedaan heeft nog even voortzet, maar dat er ondertussen een stevigere organisatie gaat ontstaan. Binnen onze vrijwilligerswerking vinden we niet echt iemand die dit zou willen en kunnen opnemen. Voorlopig kunnen we daar natuurlijk ook geen betaalde baan van maken.

De aanwezige mensen waren verbaasd dat G&G veel meer is dan wat ze er zelf van dachten. Wat moet het dan toch moeilijk zijn voor u, die onze Nieuwsbrief leest, om echt een goed beeld te krijgen van wat het allemaal inhoudt.

Blijft u a.u.b. voor dit werk bidden ? Hartelijk bedankt!

G&G Nieuwsbrief is een gratis driemaandelijks uitgave. G&G stelt zich tot doel de gemeenten/kerken te helpen, de integratie en inclusie van mensen met een handicap te bevorderen. Vaak leven zij geïsoleerd. De gemeenten willen niemand uitsluiten maar zijn zich niet altijd bewust van de behoeften van personen met een handicap. G&G wil een draaischijf zijn van informatie en ondersteuning van en voor zowel de personen met een handicap als van de gemeenten/kerken. 1 Corintiërs 12::22